

Original Article

The effect of thermal stress on changes of symbiotic microalgae in two coral species

Parviz Teymourian¹ , Pargol Ghavam Mostafavi^{1*} , Maryam Hadipour²

1. Department of Fisheries and Marine Sciences, Faculty of Natural Resources and Environment, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Department of Biotechnology, Faculty of Biological Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran.

Article history:

Received: 29 July 2022

Revised: 16 July 2024

Accepted: 27 September 2024

ePublished: 29 December 2024

***Corresponding author:** Pargol Ghavam Mostafavi, Department of Fisheries and Marine Sciences, Faculty of Natural Resources and Environment, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

E-mail: mostafavi_pa@srbiau.ac.ir

Abstract

Hermatypic corals harbor communities of single-celled symbiotic algae from the Symbiodiniaceae family. So far, 7 genera of this algae have been identified by molecular methods. These single-celled symbiotic algae have different physiological characteristics and this matter plays an important role in the survival of the host. In this research, two coral species, *Dipsastrea pallida* and *Psammocora contigua*, were sampled from the depth of 3 meters in Larak Island in 2014. After adaptation of the samples in the treatment aquarium for two weeks (20 samples in 4 treatments including control, 30, 32 and 34°C), bleaching was observed in the corals. Sampling of corals carried out before and after bleaching. After isolating the symbiotic algae via air pump, DNA was extracted by Cethyl Trimethyl Ammonium Bromide (CTAB) - Chloroform method. PCR amplification was performed using the target gene ITS2 (Internal Transcribed Spacer2). The results of gene sequencing and phylogenetic tree indicated that the studied coral species did not change their symbiotic communities with the decreasing of temperature. Because of the presence of these species in the Persian Gulf, they can tolerate the temperature of 30 °C and decreasing the temperature to 32 and 34°C has just caused partial bleaching, it may be due to the presence existence of thermal tolerant type of symbiotic algae in the studied coral species.

Keywords: *Symbiodinium*, Reef-building corals, Bleaching, Persian Gulf, Sequencing.

Please cite this article as follows: Teymourian P, Ghavam Mostafavi P; Hadipour M. The effect of thermal stress on changes of symbiotic microalgae in two coral species. J Marin Bio, 2024; 16(4): 13-20. DOI:

Copyright © 2024 Journal of Marine Biology. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cite

مقاله اصلی

تأثیر تغییرات درجه حرارت بر تغییر جوامع جلبک های تک‌سلولی همزیست با دو گونه از مرجان های آبسنگ ساز

پرویز تیموریان^۱، پرگل قوام مصطفوی^{۱*}، مریم هادی پور^۲

۱. گروه شیلات و علوم دریایی، دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. دانشجوی کارشناسی زیست‌فناوری، گروه زیست‌فناوری، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران.

چکیده

مرجان‌های آبسنگ ساز دارای جمعیت‌هایی از جلبک‌های همزیست تک‌سلولی از خانواده Symbiodiniaceae می‌باشند. تاکنون ۷ جنس از این میکرو جلبک با روش مولکولی شناسایی شده است. این جلبک‌های تک‌سلولی همزیست خصوصیات فیزیولوژیکی متفاوتی داشته و این مسئله در بقای میزبان نقش مهمی ایفا می‌کند. دمای بالا می‌تواند منجر به از بین رفتن این رابطه همزیستی گردد که در نتیجه آن پدیده سفید شدگی رخ می‌دهد. در این تحقیق، از ۲ گونه مرجان *Dipsastrea pallida* و *Psammocora contigua* از عمق ۳ متری در جزیره لارک در سال ۱۳۹۳ نمونه‌برداری انجام گرفت. سپس به مدت دو هفته تعداد ۲۰ نمونه در قالب چهار تیمار در دماهای ۳۰، ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. پس از این مدت سفید شدگی مرجان‌ها مورد بررسی قرار گرفت؛ از مرجان‌ها قبل و بعد از سفید شدگی نمونه‌برداری صورت گرفت و بعد از جداسازی جلبک‌های همزیست به وسیله پمپ هوا، استخراج DNA به روش CTAB-Chloroform انجام شد. سپس واکنش زنجیره‌ای پلیمرز به منظور شناسایی جلبک‌های همزیست تک‌سلولی با ژن هدف ITS2 (Internal Transcribed Spacer2) انجام شد. نتایج تعیین ترادف ژنی نشان داد که گونه‌های مرجانی بررسی شده با تغییر درجه حرارت، تغییری در جوامع همزیست خود ایجاد نکردند. همچنین با توجه به حضور این گونه‌ها در خلیج فارس، دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد باعث سفید شدن آن‌ها نشده و دماهای ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد نیز باعث سفید شدگی بخش‌هایی از مرجان شده است که دلیل آن حضور جلبک‌های همزیست مقاوم به تغییر درجه حرارت در گونه‌های مرجان مورد بررسی می‌باشد.

واژگان کلیدی: *Symbiodinium*، مرجان آبسنگ ساز، سفید شدگی، خلیج فارس، توالی یابی.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۵/۷

تاریخ ویرایش مقاله: ۱۴۰۳/۴/۲۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۷/۶

تاریخ انتشار مقاله: ۱۴۰۳/۱۰/۹

تمامی حقوق برای دانشگاه آزاد اهواز محفوظ است.

* نویسنده مسئول: پرگل قوام مصطفوی، گروه شیلات و علوم دریایی، دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ایمیل:

mostafavi_pa@srbiau.ac.ir

استناد: تیموریان، پرویز؛ قوام مصطفوی، پرگل؛ هادی‌پور، مریم. تأثیر تغییرات درجه حرارت بر تغییر جوامع جلبک های تک‌سلولی همزیست با دو گونه از مرجان های آبسنگ ساز. مجله زیست‌شناسی دریا، زمستان ۱۴۰۳؛ ۱۶(۴): ۱۳-۲۰

مقدمه

مرجان‌های آبسنگ ساز، گروهی از مرجان‌ها هستند که باقابلیت رسوب کلسیم کربنات (CaCO_3) و ساخت آبسنگ‌های مرجانی، یکی از متنوع‌ترین و پراهمیت‌ترین اکوسیستم‌های کره زمین را ایجاد می‌کنند. (Hickman, 1961; Miller and Harley, 2001). این نوع از مرجان‌ها نیازمند نور، گرما و میزان شوری مشخصی از آب هستند که بر اساس این نیازمندی‌ها به آب‌های کم‌عمق، گرم و شفاف عرض‌های ۳۰ درجه شمالی و جنوبی جغرافیایی محدود می‌شوند (Hickman, 1961; Pechenik, 2015). دلیل اصلی نیازمندی مرجان‌ها به نور، همزیستی آن‌ها با جلبک‌های تک‌سلولی فتوسنتز کننده از شاخه Dinoflagellata است (Hickman, 1961; Huchings et al., 2013).

این جلبک طی فرآیند فتوسنتز، ترکیبات آلی همچون اسید چرب، آمینواسید، گلوکز و گلیسرول تولید می‌کند. مطالعات نشان می‌دهد که طی همزیستی با مرجان، ۲۰ الی ۹۵ درصد از این مواد آلی به میزبان منتقل می‌شود (Pechenik, 2015). همچنین، جلبک تک‌سلولی همزیست در افزایش توانایی مرجان در تولید اسکلت آهکی نقش دارد و مواد حاصل از تنفس میزبان را به‌عنوان منبعی برای فتوسنتز استفاده کرده و از ساختمان مرجان به‌عنوان فضایی امن در برابر گیاه‌خواران استفاده می‌کند (Hickman, 1961; Pechenik, 2015; Muscatine, 1967). طی چند دهه گذشته، به علت گرم شدن کره زمین این همزیستی توسط پدیده سفید شدگی مورد تهدید قرار گرفته است (Glynn, 1984).

پدیده سفید شدگی زمانی رخ می‌دهد که مرجان بر اثر استرس محیط، جلبک همزیست خود را ازدست‌داده و یا رنگ‌دانه‌های جلبک از بین رفته که موجب عدم توانایی در فتوسنتز جلبک و شکننده شدن مرجان می‌شود (Hickman, 1961; Loya et al., 2001). این پدیده تحت تأثیر عوامل متعددی همچون افزایش دمای آب، تابش خورشیدی از جمله پرتوی فرابنفش، کاهش شوری آب، عفونت باکتریایی و سایر موارد استرس‌زا است (Brown, 1997). در پی افزایش دمای آب، ساختار فتوسنتزی جلبک دچار آسیب شده و اکسیدان‌های مضر (از جمله رادیکال‌های اکسیژن) تولید می‌شود. این اکسیدان‌ها در بافت مرجان پخش شده و مرجان برای دفاع از خود در برابر این مواد، جلبک‌های همزیست را از خود دور کرده یا از بین می‌برد که در نهایت، پدیده سفید شدگی را ایجاد می‌کند (Hickman, 1961). در صورتی که گسترش این پدیده در سطح مرجان زیاد نباشد، با از بین رفتن عوامل محیطی استرس‌زا و برگشت کیفیت آب به حالت مطلوب، همزیستی مرجان و جلبک قابل ترمیم است؛ اما در دهه‌های گذشته، بر اثر پدیده گرمایش جهانی، آبسنگ‌های مرجانی در مواجهه با سفید شدگی وسیعی بوده‌اند (Miller and Harley, 2001).

آبسنگ‌های مرجانی خلیج فارس، به دلیل شرایط جغرافیایی این توده آبی، تحت تأثیر عوامل محدودکننده مختلفی قرار دارند. عمق کم و تبادلات پایین، نوسانات دمایی و میزان شوری بالای آب، جزء عوامل استرس‌زا برای تنوع آبسنگ‌های مرجانی به شمار می‌روند (Baker et al., 2004). جنس‌های *Symbiodinium*، *Cladocopium* و *Durusdinium* به‌عنوان جلبک‌های همزیست در خلیج فارس، اولین بار در سال ۲۰۰۴ (Baker et al., 2004) و همچنین در سال ۲۰۰۷، در جزیره‌های کیش و لارک شناسایی شدند (Ghavam Mashini et al., 2015). طبق مطالعات، در سواحل ایرانی و همچنین سواحل جنوبی خلیج فارس، جنس *Durusdinium*، جنس غالب به شمار می‌رود (Baker et al., 2004; Ghavam Mostafavi et al., 2007). مطالعه حاضر باهدف شناسایی میزان درجه حرارت سفید شدگی مرجان، استرس ناشی از افزایش حرارت یاد می‌شود (Stat and Gates, 2011). بررسی جنس جلبک‌های همزیست با مرجان قبل از اعمال حرارت و بعد از سفید شدگی انجام شده است و فرض بر این بوده که جنس جلبک‌های همزیست با این دو گونه مرجان‌های سخت به علت سازش با شرایط خلیج فارس در اثر درجه حرارت بالا دچار تغییر نمی‌شود.

مواد و روش‌ها

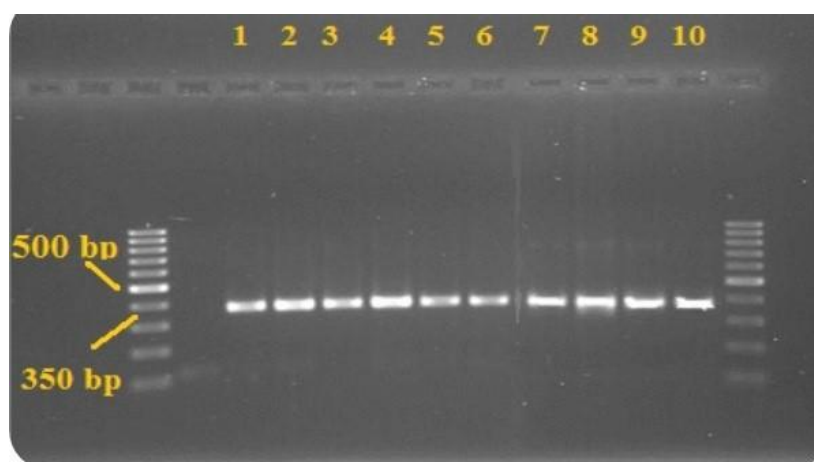
نمونه‌برداری در تاریخ ۱۳۹۳/۷/۱۵ در شرق جزیره لارک با مختصات جغرافیایی $26^{\circ}51'57.08''$ شمالی و $56^{\circ}25'06.42''$ شرقی انجام شد. نمونه‌ها از عمق ۳ متری، از طریق غواصی و از ۲ گونه مرجان *Dipsastrea pallida* و *Psammocora contigua* تهیه شدند. مرجان‌ها پس از نمونه‌برداری در محفظه‌های حاوی آب دریا به آزمایشگاه انتقال یافتند. شناسایی مرجان‌ها با استفاده از کلید شناسایی Veron (۲۰۰۱) انجام

گرفت. به‌منظور ایجاد سازگاری، مرجان‌ها به مدت ۲ هفته در آکواریوم شاهد با دمای ۲۶ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. از هرگونه، ۳ نمونه جدا شده و در ۳ آکواریوم تیمار به ترتیب با دماهای ۳۰، ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد گرفتند. با ثابت نگه‌داشتن دمای آکواریوم‌ها، پس از ۲ هفته سفید شدگی به‌صورت لکه‌ای در نمونه‌ها مشاهده شد. جلبک‌ها با استفاده از دستگاه شست‌وشو با هوا حاوی بافر DNAB (۰/۴ مولار NaCl، ۵۰ میلی مولار EDTA) جدا شدند. استخراج DNA به روش CTAB-Chloroform انجام گرفت (Baker et al., 2004). با اضافه کردن کلروفرم، حذف مواد آلی (ناخالصی و موکوس) صورت گرفت و نمونه‌ها برای ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شدند. فاز حاوی نوکلئیک اسید جدا شده و تخلیص DNA به روش رسوب در اتانول انجام گرفت.

ژن هدف برای انجام واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR)، ژن ITS2 بوده که با استفاده از پرایمرهای اختصاصی ITS-2-F و ITS-2-R، به ترتیب با توالی‌های نوکلئوتیدی 5'GTGAATTGCAGAACTCCGTG3' و 5'CCTCCGCTTACTTATATGCCT3' تکثیر شد. در تمام واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR)، از DNA استخراج‌شده با غلظت ۱۰۰ نانوگرم، dNTP با غلظت ۱۰ میلی مولار، پرایمر هر یک با غلظت ۱۰ میلی مولار و Taq DNA Polymerase با غلظت ۵ یونیت در حجم کلی ۲۵ میکرو لیتر استفاده شد. در مورد تمامی نمونه‌ها، عمل تکثیر با استفاده از دستگاه ترموسایکلر و بر اساس پروتکل حرارتی ۵ دقیقه در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد به‌منظور جداسازی دو رشته DNA استخراج‌شده از یکدیگر، ۳۰ ثانیه در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد، ۶۲ ثانیه در دمای ۵۸ درجه سانتی‌گراد، ۳۰ ثانیه در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد برای ۳۰ سیکل و ۵ دقیقه در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد جهت ساخت رشته مکمل انجام گرفت. برای سنجش کیفیت، محصول PCR بر روی ژل آگارز ۱/۵ درصد رنگ‌آمیزی توسط رنگ ژل رد برده و الکتروفورز با اختلاف پتانسیل ۸۰ ولت و برای ۴۵ دقیقه انجام شد. توالی یابی در شرکت ماکروژن کره با روش ختم زنجیره صورت گرفت. نتایج به‌دست‌آمده با نرم‌افزار BLAST (Basic Local Alignment Search Tools, Online) و به کمک نرم‌افزار Chromas pro (Version 1.5) بررسی و شباهت آن با سایر توالی‌ها در بانک ژنی (NCBI) سنجیده شد. سپس درخت فیلوژنی با نرم‌افزار MEGA 5 و با بوت استرپ ۱۰۰۰ کشیده شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

کیفیت و کمیت محصول نهایی PCR توسط ژل آگارز ۱/۵ درصد سنجیده و طول محصول با استفاده از 100 bp DNA ladder ready to use اندازه‌گیری شد. پس از بررسی، محصولی به‌اندازه ۳۵۰ الی ۴۰۰ جفت باز برای پرایمر ITS2 به دست آمد (شکل ۱).

شکل ۱: محصول پی سی آر روی ژل آگارز ۱/۵ درصد.

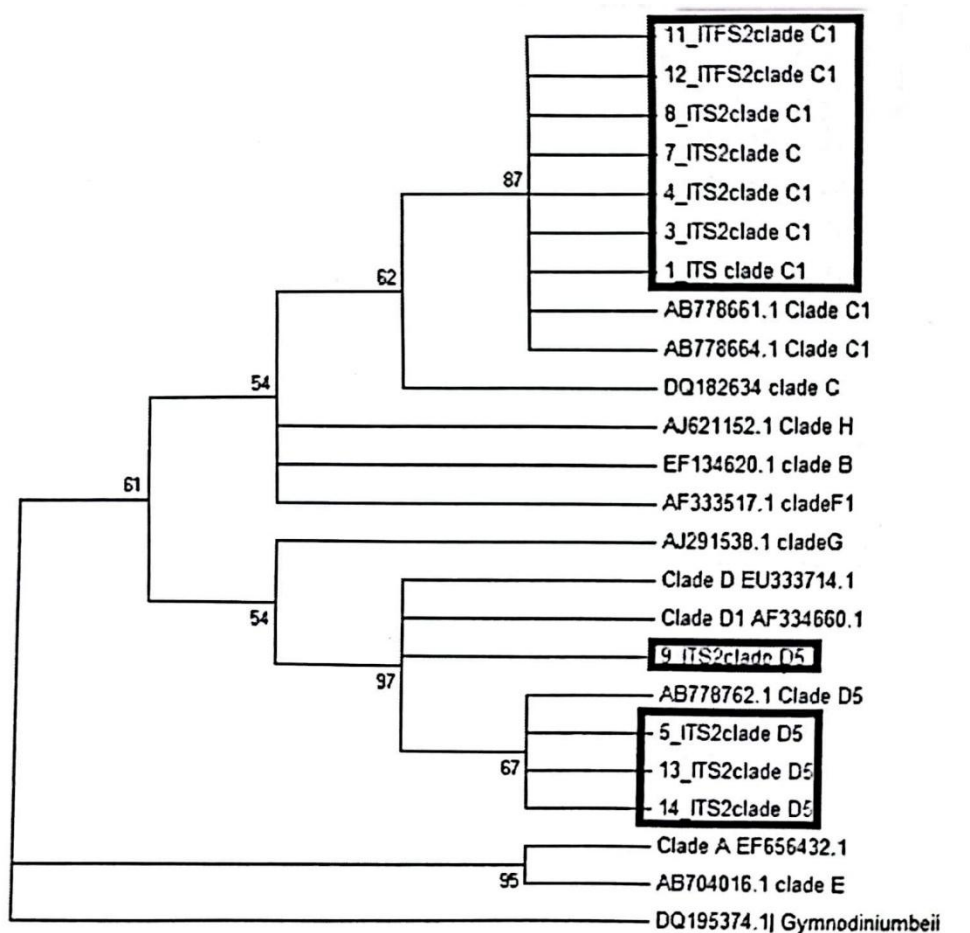
ستون ۱-۱۰ نمونه‌های بررسی‌شده و ستون اول از سمت راست و چپ DNA Ladder Ready to use و ستون دوم کنترل منفی می‌باشد.

مشخصات نمونه‌ها پس از واکنش PCR در جدول ۱ ارائه شده است:

جدول ۱: گونه‌های نمونه‌های موردبررسی و وضعیت آن‌ها در دماهای 30°C و 34°C درجه سانتی‌گراد.

شماره نمونه	نمونه
۱	<i>P. contigua</i> (شاهد)
۲	<i>D. pallida</i> (شاهد)
۳	<i>P. contigua</i> (سالن، 30°C)
۴	<i>P. contigua</i> (سالن، 30°C)
۵	<i>P. contigua</i> (سالن، 30°C)
۶	<i>D. pallida</i> (سالن، 30°C)
۷	<i>D. pallida</i> (سالن، 30°C)
۸	<i>D. pallida</i> (سالن، 30°C)
۹	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 32°C)
۱۰	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 32°C)
۱۱	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 32°C)
۱۲	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 32°C)
۱۳	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 32°C)
۱۴	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 32°C)
۱۵	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 34°C)
۱۶	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 34°C)
۱۷	<i>P. contigua</i> (سفید شده، 34°C)
۱۸	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 34°C)
۱۹	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 34°C)
۲۰	<i>D. pallida</i> (سفید شده، 34°C)

پس از بررسی و مقایسه توالی ژنی به‌دست‌آمده با توالی‌های موجود در بانک ژن آمریکا (NCBI)، مشاهده شد که نتایج توالی‌یابی بیشترین تشابه ($>99\%$) را با میکرو جلبک‌های جنس *Durudinium* و *Cladocopium* دارند. درخت فیلوژنی Maximum Likelihood، با استفاده از نرم‌افزار MEGA 5 و با بوت استرپ ۱۰۰۰ رسم گردید. در این درخت فیلوژنی، ژنوتیپ‌های DNA ریبوزومی قطعه ITS2 جلبک همزیست با مرجان‌های جزیره لارک و کلادهای کنترل A,B,C,D,E,F,G و یک برون گروه (*Gymmnodinium beii*) در آنالیز قرار دارند. لازم به توضیح است که قبلاً تقسیم‌بندی جلبک‌های همزیست بر اساس کلاد صورت می‌گرفت و در سال‌های اخیر بر طبق نظر برخی محققین کلادها در حد جنس تقسیم‌بندی شدند (LaJeunesse et al., 2018). با توجه به این که در برخی تحقیقات همچنان از کلاد استفاده می‌شود، لذا در این تحقیق نیز درخت فیلوژنی بر مبنای کلاد رسم شده است. با بررسی درخت فیلوژنی مشاهده می‌شود که نمونه‌های موردبررسی در دو کلاد مجزا قرار گرفتند، ۷ نمونه با بوت استرپ ۸۷ با نمونه‌های C1 گروه خواهری تشکیل دادند و ۴ نمونه متعلق به کلاد D5 بودند که با بوت استرپ ۶۷ با نمونه‌های D5 ثبت‌شده در بانک ژن آمریکا گروه خواهری تشکیل داده‌اند. در شکل ۲ درخت فیلوژنی Maximum Likelihood ارائه‌شده است.

شکل ۲: درخت فیلوژنی Maximum Likelihood.

بحث و نتیجه‌گیری

در تحقیق حاضر دو گونه از مرجان‌های آبسنگ ساز خلیج فارس در محیط آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفتند و اثر تغییر درجه حرارت بر تغییر نوع کلاد جلبک تک‌سلولی همزیست آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس این مطالعه *P. contigua* در ابتدا دارای کلاد C1 (*Cladocopium*) بود که بعد از قرار گرفتن در درجه حرارت ۳۰ درجه سانتی‌گراد نسبت به سفید شدگی مقاومت نشان داده ولی در ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد سفید شدگی رخ داده است. عوامل متعددی می‌توانند آغازکننده سفید شدگی باشند که افزایش درجه حرارت یکی از آن‌هاست (Suggett and Smith, 2020). با بررسی درخت فیلوژنی مشخص شد که پس از سفید شدگی نیز نمونه‌ها دارای کلاد C1 هستند. به‌طور کلی مرجان‌های آبسنگ ساز قابلیت همزیستی به‌طور هم‌زمان با چندین نوع جلبک همزیست و همچنین جوامع باکتریایی دارند که می‌توانند در مقاومت آن‌ها نسبت به تغییر درجه حرارت نقش داشته باشند (Voolstra and Ziegler, 2019; Rosado et al., 2019; Morgans et al., 2020). و یکی از انواع جلبکی که با *Psammacora* همزیست می‌شود، *Cladocopium* می‌باشد.

برای اولین بار در سال ۲۰۰۴ Baker و همکاران، جلبک‌های همزیست با گونه‌های مرجانی خلیج فارس در سواحل عربستان را مورد بررسی قرار داده و موفق به شناسایی جنس‌های *Symbiodinium*، *Cladocopium* و *Durusdinium* شدند. در مطالعه مذکور ۶۳ درصد مرجان‌ها با جلبکی از جنس *Durusdinium* همزیستی داشتند و این جنس بر آبسنگ‌های مرجانی این منطقه به‌عنوان جنس غالب معرفی شد (Baker et al., 2004). شناسایی تنوع جلبک‌های همزیست در سواحل ایرانی خلیج فارس، نخستین بار در سال ۲۰۰۷ توسط Ghavam Mostafavi و همکاران (۲۰۰۷) صورت گرفت و در هشت گونه از مرجان‌های آبسنگ ساز جزایر کیش و لارک، جلبک‌های همزیست *Cladocopium* و

Durusdinium شناسایی شدند. بر اساس مطالعات انجام‌شده در جزایر شمالی خلیج فارس طی سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۲۲، جنس‌های *Cladocopium* و *Symbiodinium* به ترتیب ۷۷/۴، ۱۶/۸ و ۵/۸ درصد از کل گونه‌های جلبک بررسی‌شده را شامل می‌شوند (Shahhosseiny et al., 2011; Ghavam Mostafavi et al., 2007). در این مطالعات جنس *Symbiodinium* کمترین میزان را به خود اختصاص می‌دهد، ولی Hume و همکاران (۲۰۱۵) با بررسی مجدد سواحل جنوبی خلیج فارس، این جنس را به‌عنوان جنس غالب و جنس *Cladocopium* را جنس مقاوم به تغییرات درجه حرارت معرفی کردند. این ویژگی باعث شده است که مرجان موردبررسی دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد را به‌راحتی تحمل کرده و در دماهای ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد به ترتیب شروع به سفید شدگی کرده و بخشی از آن سفید شده است.

همچنین گونه *Dipsastrea pallida* قبل از شروع آزمایش دارای کلاد D5 (*Durusdinium*) بود. این کلاد نیز در برابر افزایش دما تا حدودی مقاومت نشان داده ولی در دمای ۳۲ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد از مرجان جدا شده و باعث سفید شدگی مرجان می‌شود. با رسم درخت فیلوژنی مشخص شد که تمام نمونه‌های همزیست با گونه مذکور از نوع کلاد مقاوم به حرارت D و زیر کلاد D5 می‌باشند. در زمان انجام این مطالعه، جلبک‌های همزیست با مرجان‌ها، عمدتاً از جنس مقاوم به حرارت (*Durusdinium*) بودند؛ که علت این امر عمق کم در شرق جزیره کیش و استرس‌های محیطی گزارش‌شده است (Ghavam Mostafavi et al., 2007). این جنس از جلبک، بسیار فرصت‌طلب به شمار رفته و بر مرجان‌هایی که در معرض تنش‌های محیطی از جمله چالش‌های دمایی و آلودگی قرار دارند، غالب می‌شود (Stat and Gates, 2011; Helgo et al., 2024).

به‌طور کلی هر دو نوع کلاد C و D نسبت به تغییر درجه حرارت مقاوم هستند و کلاد C بیشتر اوقات با جنس *Psammacora* و کلاد D با جنس *Dipsastrea* همزیست می‌شوند.

تغییر درصد غالب بودن جلبک‌های همزیست در خلیج فارس می‌تواند به‌عنوان پاسخ سازشی مرجان‌ها به شمار رود. طبق فرضیه ABH (Adaptive Coral Bleaching)، آبسنگ‌های مرجانی برای ایجاد سازش با تغییرات شرایط محیطی، دچار پدیده سفید شدگی شده و نوع جلبک‌های همزیست را تغییر داده یا آن‌ها را از بین می‌برند (Kinzie et al., 2001). بااینکه مرجان‌ها برای بقای خود نیازمند همزیستی با جلبک‌ها هستند، اما در شرایط دمایی بالاتر از حد عادی، مکانیسم فتوسنتزی جلبک‌ها دچار آسیب شده و با ایجاد رادیکال‌های آزاد اکسیژن، مرجان برای دفاع از خود، اقدام به از دست دادن جلبک همزیست می‌کند (Goulet, 2006). در صورتی که مرجان پس از تحمل استرس یا سفید شدگی زنده بماند، امکان ترمیم بافت‌های از دست‌رفته فراهم می‌شود. از طرفی، طی فرآیند ترمیم، مرجان می‌تواند نوع همزیست خود را اصلاح کرده تا با چالش‌های محیطی سازش بیشتری پیدا کند (Jiang et al., 2021; Buddemeier and Fautin, 1993). در سفید شدگی‌های اخیر در آبسنگ سدی عظیم استرالیا، مرجان‌ها پس از تحمل سفید شدگی زنده مانده و دوباره جلبک‌های همزیست را از محیط گرفته‌اند (McGowan and Theobald, 2023).

با توجه به نتایج حاصل و مقایسه آن با سایر نتایج Ghavam Mostafavi و همکاران (۲۰۰۷) هیچ تغییر جنسی در جلبک‌های همزیست پس از افزایش درجه حرارت مشاهده نشد و در نتیجه بررسی، تمامی جنس‌های همزیست با نمونه‌های مرجانی همانند گذشته گزارش شدند. به نظر می‌رسد عدم تغییر جنس جلبک‌های همزیست در نتیجه سازش یا اقلیمی شدن مرجان‌های منطقه باشد، زیرا بر طبق مطالعات قبلی *Durusdinium* و *Cladocopium* هر دو به‌عنوان جلبک‌های همزیست مقاوم شناسایی شده‌اند و قادر به مقاومت در برابر نوسانات حرارتی خلیج فارس می‌باشند، لذا تغییرات درجه حرارت تأثیر زیادی بر روی آن‌ها نمی‌گذارد (Baker et al., 2004; Ghavam Mostafavi et al., 2007). با توجه به نتایج به‌دست‌آمده مشخص گردید که نوع جلبک‌های همزیست با دو گونه مرجان موردبررسی با افزایش درجه حرارت تغییر نکرده است که علت آن می‌تواند سازش این مرجان‌ها به شرایط خاص خلیج فارس و همزیستی با جنس‌های مقاوم جلبک تک‌سلولی همزیست باشد.

References

1. Baker, A. C., Starger, C. J., McClanahan, T. R. and Glynn, P. W., 2004. Corals' adaptive response to climate change. *Nature*, 430(7001): 741-741.
2. Brown, B., 1997. Coral bleaching: causes and consequences. *Coral Reefs*, 16 (Suppl): 129-138.
3. Buddemeier, R. and Fautin, D., 1993. Coral Bleaching as an Adaptive Mechanism. *Bioscience*, 43.
4. Ghavam Mostafavi, P., Fatemi, S. M. R., Shahhosseiny, M., Hoegh-Guldberg, O. and Loh, W., 2007. Predominance of clade D Symbiodinium in shallow-water reef-building corals off Kish and Larak Islands (Persian Gulf, Iran). *Marine Biology*, 153: 25-34.
5. Glynn, P. W., 1984. Widespread Coral Mortality and the 1982–83 El Niño Warming Event. *Environmental Conservation*, 11: 133-146.
6. Goulet, T., 2006. Most corals may not change their symbionts. *Marine Ecology-progress Series - MAR ECOL-PROGR SER*, 321:1-7.
7. Helgo, J., Davy, S. K., Weis, V. M. and Rodriguez-Lanetty, M., 2024. Triggers, cascades, and endpoints: connecting the dots of coral bleaching mechanisms. *Biological Review*, V: 2024, pp:000-000.
8. Hickman, C. P., 1961. *Integrated Principles of Zoology* (Seventeenth ed.). McGraw-Hill Education, pp. 296-297.
9. Hutchings, P., Kingsford, M. J. and Hoegh-Guldberg, O., 2013. *The Great Barrier Reef: Biology, Environment and Management*. Springer Netherlands. P.57.
10. Hume, B. C. C., D'Angelo, C., Smith, E. G., Stevens, J. R., Burt, J. and Wiedenmann, J., 2015. *Symbiodinium thermophilum* sp. nov., a thermotolerant symbiotic alga prevalent in corals of the world's hottest sea, the Persian/Arabian Gulf. *Scientific Reports*, 5(1): 8562.
11. Jiang, J., Wang, A., Deng, X., Zhou, W., Gan, Q. and Lu, Y., 2021. How Symbiodiniaceae meets the challenges of life during coral bleaching. *Coral Reefs*, 40(4): 1339–1353.
12. Kavousi, J., Tavakoli-Kolour, P., Mohammadizadeh, M., Bahrami, A. and Barkhordari, A., 2014. Mass coral bleaching in the northern Persian Gulf, 2012. *Scientia Marina*, 78(3): 397–404.
13. Kinzie, R., Takayama, M., Santos, S. and Coffroth, M., 2001. The Adaptive Bleaching Hypothesis: Experimental Tests of Critical Assumptions. *The Biological Bulletin*, 200: 51-58.
14. LaJeunesse, T. C., Parkinson, J. E., Gabrielson, P. W., Jeong, H. J., Reimer, J. D., Voolstra, C. R. and Santos, S. R., 2018. Systematic Revision of Symbiodiniaceae Highlights the Antiquity and Diversity of Coral Endosymbionts. *Current Biology*, 28(16): 2570-2580.
15. Loya, Y., Sakai, K., Yamazato, K., Nakano, Y., Sambali, H. and Van Woesik, R., 2001. Coral bleaching: The winners and the losers. *Ecology Letters*, 4:122-131.
16. McGowan, H. and Theobald, A., 2023. Atypical weather patterns cause coral bleaching on the great barrier reef, Australia during the 2021–2022 La Niña. *Scientific Reports*, 13(1): 1–8.

17. Marshall, P. A. and Schuttenberg, H., 2006. A reef manager's guide to coral bleaching. Great Barrier Reef Marine Park Authority, p. 178.
18. Mashini, A.G., Parsa, S. and Mostafavi, P. G., 2015. Comparison of *Symbiodinium* populations in corals from subtidal region and tidal pools of northern coasts of Hengam Island, Iran. Journal of Experimental Marine Biology and Ecology, 473: 202-206.
19. Miller, S. A. and Harley, J. P., 2001. Zoology (Fifth ed.). McGraw-Hill Education, pp.137.
20. Morgans, C. A., Hung, J. Y., Bourne, D. G. and Quigley, K. M., 2020. Symbiodiniaceae probiotics for use in bleaching recovery. Restoration Ecology, 28(2): 282–288.
21. Muscatine, L., 1967. Glycerol excretion by symbiotic algae from corals and tridacna and its control by the host. Science, 156(3774): 516-519.
22. Pechenik, J. A., 2015. Biology of the Invertebrates (Seventh ed.). McGraw-Hill Education, pp.122-123.
23. Rosado, P. M., Leite, D. C. A., Duarte, G. A. S., Chaloub, R. M., Jospin, G., Nunes Da Rocha, U., P Saraiva, J., Dini-Andreote, F., Eisen, J. A., Bourne, D. G. and Peixoto, R. S., 2019. Marine probiotics: increasing coral resistance to bleaching through microbiome manipulation. The ISME Journal, 13(4): 921–936.
24. Stat, M. and Gates, R., 2011. Clade D *Symbiodinium* in Scleractinian Corals: A “Nugget” of Hope, a Selfish Opportunist, an Ominous Sign, or All of the Above? Journal of Marine Biology, V: 2011.
25. Shahhosseiny, M., Ghavam Mostafavi, P., Mohammad, S., Fatemi, S. M. R. and Karimi, E., 2011. Clade identification of symbiotic zooxanthellae of dominant scleractinian coral species of intertidal pools in Hengam Island. African Journal of Biotechnology, 10: 1502-1506.
26. Suggett, D. J. and Smith, D. J., 2020. Coral bleaching patterns are the outcome of complex biological and environmental networking. Global Change Biology, 26(1): 68–79.
27. Voolstra, C. R. and Ziegler, M., 2020. Adapting with microbial help: microbiome flexibility facilitates rapid responses to environmental change. BioEssays: News and Reviews in Molecular, Cellular and Developmental Biology, 42(7): 1–9.
28. Wilkinson, C., 2008. Status of coral reefs of the world: 2008. Global Coral Reef Monitoring Network and Reef and Rainforest Research Centre, p. 81.